

tungt eller længe, om den saa sidder i 5 Aar er det i og for sig ligegyldigt, men det, som det kommer an paa, er at sikre sig, at de Tanker baade i Ind- og Udlandet, de store, gode, i alt Fald originale, nye og dristige Tanker, som paa dette Omraade ere tænkte Verden over, alle komme til omhyggelig Drøftelse i en saadan Kommission.

Jeg vil altsaa gerne have Lov til indtrængende at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han under Sagens videre Fremskriden her i Rigsdagen vil tage under velvillig Overvejelse Forslag, som gaa ud paa endnu fyldigere at realisere den Kongstanke, som han her har fattet. I første Række mener jeg, at der maa være sagkyndige, altsaa Nationaløkonomer med — den Smule Nationaløkonomer, vi have her i Landet, kunde man saamænd godt tage med alle sammen, der var saamænd ikke nogen, der kunde undværes. Er der nogen af dem, der har en Tanke, saa lad dem for Gud i Himlens Skyld endelig komme med den, thi det er vigtigt at faa det alt sammen frem. Desuden er der jo overalt georgeistiske Samfund og Folk, om hvem man ikke kan nægte, at de have originale, store og gennemgribende Synspunkter, der alle bør prøves, hvis det, vi ville i dette Øjeblik, er virkelig for Alvor at lægge et Grundlag for Danmarks økonomiske Udvikling i det tyvende Aarhundrede. Ingen større Ulykke kunde efter min Formening times Danmark, end at en saadan Kommission, ensidigt sammensat og ude af Stand til at magte Opgaven, lavede os nogle halvt fordøjede Forslag for dog at faa nogle Resultater, og saa at disse præjudicerede Udviklingen her i Danmark, thi saa meget er vist, at gribes der af Kommissionen fejl paa dette Punkt, vil det svie til 2—3 Generationer her i Landet.

Det forekommer mig derfor, for at gentage det, at denne Kommission i første Række maa kunne gøres fyldigere, saaledes at der bliver aabnet Adgang paa en eller anden Maade gennem Ministerens Udnævnelse eller gennem Tingets Udnævnelse eller derved, at det ligefrem blev nævnt her i Loven, til, at de forskellige Mænd, som teoretisk have beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, fik Sæde i denne Kommission. Jeg ser nok, at enkelte sagkyndige kunne tilkaldes til midlertidig Deltagelse, men det er slet ikke tilstrækkeligt, at saadanne komme og faa Lov til at sidde ved en Bordende og tale en halv Times Tid, og man saa siger: Nu skal du have Tak; thi naar han gaar ud af Døren,

er der ingen, der ved, hvad han har sagt. Det, det kommer an paa, er netop, at de sagkyndige selv ere med i Arbejdet, at de selv føle deres videnskabelige Ansvar og derigennem ogsaa deres sociale Ansvar.

Dernæst vilde jeg ogsaa gerne pege paa det Moment, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) pegede paa, at det dog vel paa et Omraade som dette turde være af væsentlig Betydning, at man ikke laver noget, der endog blot lugter af Partipolitik, saa at man ikke paa Forhaand vil udelukke en Repræsentation for 70,000 danske Folketingsvælgere. Man kan maaske sige, at der ikke er særligt mange af dem, som ere Landbrugere. Men det, som jeg meget gerne vilde tage Forvaring imod, er, at dette var et Spørgsmaal, som udelukkende, jeg kunde endog sige blot særligt, skulde gælde Landbrugerne. Er der noget Spørgsmaal, der gælder alle os, der leve i Danmark, er det netop Spørgsmaalet om, hvorledes Landbrugets Kreditforhold og derigennem Ejendomsforholdene og Driftsforholdene paa Landet blive ordnede. Thi det kommer til at gribe saa afgørende ind i hele det danske Erhvervssamfunds økonomiske Mechanisme, at vi alle sammen i højeste Grad ere interesserede i, at det bliver ordnet paa alsidig Maade, saa at der ogsaa bliver taget fornødent Hensyn til den Side, som vender imod Byerhvervene. Derfor vil jeg dels understrege, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har sagt, dels meget bede den højtærede Landbrugsminister om at tage disse Henstillinger under velvillig Overvejelse. Navnlig vil jeg bede ham se det under det Synspunkt, at naar man har faaet en Kongstanke, og man nu skal til at gennemføre den, bør man selvfølgelig være interesseret i, at den virkelig realiseres paa en saadan Maade, at den kan blive til Gavn for Land og Rige.

**Pedersen-Nyskov:** Jeg vil gerne først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, der nu talte (Schovelin), og som sagde, at han ikke vidste, om de Herrer her vare i Besiddelse af de geniale Tanker, som skulde til for at gennemføre virkelig sunde og gode Kreditforhold for vort Landbrug. Det ærede Medlem mente, at hvis vi vare i Besiddelse af saadanne Tanker, burde vi ikke forholde denne Forsamling disse udmærkede Ideer, men burde komme frem med dem med det samme. Jeg havde derfor ventet, at det ærede Medlem vilde være fremkommen med saadanne geniale Tan-